

Akademik Andrija Mutnjaković redoviti je član Razreda za likovne umjetnosti *Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti* od 2004. godine i voditelj Hrvatskog muzeja arhitekture od 2011. Rođen je u Osijeku 1929. godine, gdje završava osnovnu školu i gimnaziju. 1954. godine diplomirao je na Tehničkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, nakon čega radi kao suradnik Drage Galića, Lavoslava Horvata i Marijana Haberlea. Od 1957. do 1960. obrazuje se u Državnoj majstorskoj radionici za arhitekturu prof. Drage Iblera pri Likovnoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu. Na temelju dotadašnjeg rada, 1961. godine Savjet za kulturu i nauku Hrvatske priznaje mu status umjetnika. Osim samostalnog arhitektonskog rada, također je istraživač i pisac mnogo teorijskih i povijesnih studija i knjiga. Kroz publicističke i društvene aktivnosti promiče arhitektonsko stvaralaštvo i razvijanje kulture stanovanja, a također djeluje kao predavač na Radničkom sveučilištu u Zagrebu. Dugogodišnji je član uredništva stručnih publikacija *Čovjek i prostor*, *Arhitektura*, *Arhitektura urbanizam*, te predsjednik Savjeta izdavačke djelatnosti Društva arhitekata Hrvatske. Član je predsjedništva *Hrvatske udruge likovnih umjetnika primijenjenih umjetnosti*, *Udruženja hrvatskih arhitekata*, te inicijator formiranja *Zajednice umjetnika Hrvatske* i *Zagrebačkog salona*, čiji je predsjednik bio u dva mandata. Za svoj rad primio je nekoliko nagrada i priznanja, među kojima su *Nagrada Zagrebačkog salona* (1968), *Grand prix X. Biennala Slavonaca* (1985), *Godišnja republička nagrada za arhitekturu Vladimir Nazor* (1991), *Godišnja nagrada Udruženja hrvatskih arhitekata za arhitekturu Viktor Kovačić*, *Nagrada za životno djelo Vladimir Nazor* (2004). Redoviti je član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, Družbe Braća Hrvatskoga Zmaja i Matice Hrvatske. U zemlji i inozemstvu objavljuje mnoge edukacijske sadržaje, predgovore zbornicima te teorijske knjige o suštini i razvoju arhitekture i urbanizma. Neke od njegovih arhitektonskih realizacija, fokusiranih na reafirmaciju nacionalne ili regionalne arhitekture u suvremenom arhitektonskom izrazu, uključuju Narodnu i univerzitetsku biblioteku Kosova u Prištini, Dom sindikata na Medvednici u Zagrebu, Dom Crvenog križa u Novom Vinodolskom, Kazalište Trešnja u Zagrebu i mnoge druge. Među njegovim projektima poticanja primjene bioničkih zakonitosti u funkciji arhitekture kao alternative apstraktnom shematizmu suvremenog grada su osječki Novi grad te druga stambena naselja u Osijeku, Zagrebu, Beogradu i Bratislavi, ali i centar grada u Tel Avivu. Također istražuje primjenu kinetičkih faktora u formiranju zgrada te sudjeluje u mnogobrojnim projektima obnove i revitalizacije graditeljske baštine, na primjer renovacije Kaptola, Gornjeg grada i Stare jezgre Zagreba.